

Pogonewski kociokwik.

Szczególnie Chamberlain spotyka się z wielkim niezadowoleniem w Anglii.

NAJPIĘKNIJSZYM REZULTATEM SESJI

był gorący uścisk dłoni między premierem Skrzyńskim i Stresemannem.

Paryż, 18 marca.

Polska Agencja Telegraficzna.

„Petit Parisien“ donosi z Genewy, iż gdy min. Stresemann opuszczał mieszkanie premiera Brianda spotkał się z prezesem rady ministrów p. Skrzyńskim, któremu gorąco uścił dłoń. Briand, który widział tę scenę, oświadczył, iż gest ten jest dla niego bardzo pocieszający i stanowi, być może, najpiękniejszy rezultat sesji.

GRUNT SIĘ NIE PRZEJMOWAĆ!

Opinia komisarsza Hamela o awanturze genewskiej.

Gdańsk, 18 marca

Wysoki komisarz ligi narodów udzielił przedstawicielowi „Danziger Zeitung“ wywiadu na temat zakończenia w dniu wczorajszym sesji zgromadzenia ligi narodów.

Na wstępie wysoki komisarz powiedział, że wyniku pertraktacji z Niemcami nie należy brać zbyt tragicznie.

Wyraziwszy ubolewanie z powodu nieprzyjęcia Niemiec do ligi na sesji obecnej, wysoki komisarz podkreślił, że ostatnim naradom w Genewie nie należy przypisywać zbyt wielkiego znaczenia.

Wiele wydarzeń, które się tam rozegrały, przedstawiono w świetle zbyt sensacyjnym. Nie należy zapominać, że liga narodów nie może od razu stać się rodziną narodów, pozbawioną wszelkich rys jak to chcielibyśmy sobie przedstawić w naszej wyobraźni.

Pewne tarcia będą istniały, jednak praktyczna działalność ligi narodów trwać będzie nadal; dlatego, ubolewając nad obecnymi wypadkami w Genewie, nie należy brać ich zbyt tragicznie.

Trudności, które się obecnie ujawniły, będą usunięte. Ustanowiona wczoraj w Genewie specjalna komisja usunie je w drodze rokowań przed sesją wrześniową.

O intrygach prowadzonych rzekomo w Genewie, mówi się dużo, w rzeczywistości jednak intryg tych nie było. Odnośnie do Brazylii wysoki komisarz odmówił wszelkich wyjaśnień, oświadczył tylko, że uważa za wykluczone, aby Brazylija mogła być narzędziem w rękach innego mocarstwa.

W dalszym ciągu wysoki komisarz wyraził zapatrywanie, że sprawie miejsce w radzie ligi przypisywano niejednokrotnie przesadne znaczenie. Nie może być mowy o tem, aby przez wstąpienie tego czy innego państwa do rady ligi miało nastąpić unieruchomienie drugiego, gdyż w radzie obowiązuje jednomyślność, tak że żadne państwo nie może być przegłosowane. W końcu oświadczył wysoki komisarz, że pragnął wstąpienia Niemiec do ligi także w interesie Gdańska, gdyż przyczyniłoby się to do odprężenia sytuacji politycznej.

CASINO

Uplór w Operze

Lon Chaney w roli potwornego upiora.

Genewa, 18 marca.

Polska Agencja Telegraficzna.

Dzisiaj na oficjalnym posiedzeniu popołudniowym rada ligi przyjęła rezolucję powziętą uprzednio na dzisiejszym porannym posiedzeniu tajnym o utworzeniu i składzie komisji przygotowującej na wrześniowe zgromadzenie ligi projekt reorganizacji rady.

Do komisji tej mają wejść reprezentanci polityczni Polski, Niemiec, Chin, Argentyny i Szwajcarii.

Londyn, 18 marca

Polska Agencja Telegraficzna.

Partja liberalna, jak również organy partji pracy domagają się ustąpienia Chamberlaina.

Londyn, 18 marca.

Agencja Wschodnia.

Prasa prawicowa i stronnictwa liberalne starają się przeforsować w izbie dyskusję nad fiaskiem w Genewie. Należy przypuszczać, że dyskusja ta będzie mieć miejsce już w dniach najbliższych ponieważ jednak Chamberlain oczekiwany jest w Londynie dopiero w środę, przeto nie będzie on mógł natychmiast na zarzuty mu stawiane odpowiedzieć.

„Daily Herald“ — pisząc o postępo-

waniu Chamberlaina w Genewie — nie szczędzi mu zarzutów i napaści. Przypomina mu to zajmuje się żywo kwestją, czy wszystkie gabinety utrzymają się do sesji wrześniowej, tak, aby w obradach jesiennych ligi mogli wziąć udział mniej więcej ci sami przedstawiciele państw, co obecnie.

„Daily News“ przedstawia Brianda i Chamberlaina, jako przestępców genewskich, przyczem robi uwagę, że Briandowi już nie wiele pozostaje czasu do uszkodzenia w ten sposób, jak ostatnio, interesom ligi, gdyż niedługo już się utrzyma. Chamberlainowi radzi pismo, aby podał się do dymisji.

Londyn, 18 marca.

Prasa angielska zarzuca Chamberlainowi przedewszystkiem to, że zawiodł on zaufanie parlamentu i narodu angielskiego, oraz że postępował w Genewie tak, iż wyłoniły się obawy rozpadnięcia się tak niezbędnej dla powszechnego pokoju instytucji, jak liga narodów.

Poszczególne organy prasy angielskiej stwierdzają, że wobec nierozsądnych i wprost niebezpiecznych posunięć Brianda i Chamberlaina, wystąpienia Brazylii i skrycie dwulicowa polityka Włoch były dziecinną zabawką.

Chamberlain wraz z małżonką składają pożegnalną wizytę delegacji niemieckiej.

Niemcy się radykalizują.

Niema odszkodowań dla b. panujących.

Berlin, 18 marca

Pisma dzisiejsze omawiają obszernie rezultaty zamkniętego wczoraj głosowania wstępnego do plebiscytu w sprawie wyłączenia rodzin b. panujących. Cyfry będą dokładne znane dopiero w przyszłym tygodniu. Według obliczeń niektórych pism, ogólna liczba osób, które wpisały się na listy, wynosi ok. 12 milionów.

Komentując niektóre wyniki części-

we, pisma stwierdzają, że w Berlinie zapisało się znacznie więcej osób, niż podczas wyborów ostatnich do Reichstagu.

Głosowano na partje: socjalistów, komunistów, demokratów i centrum.

Ponieważ dwie ostatnie partje zaleciły oficjalnie swym wyborcom powstrzymanie się od głosowania, przeto z rezultatów tych dzienniki wnoszą o znacznym przesunięciu się na lewo nastrojów wśród mas wyborczych.

Fiasko skrajnej prawicy.

Berlin, 18 marca.

(Telegr. własny „Il. Republik“).

Dzisiaj Reichstag zakończył dyskusję nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych. Przy tej okazji skrajna prawica zgłosiła wniosek nieufności dla

ministra Külpa. Wniosek odrzucono większością 234 głosów, przeciwko 97, przyczem 41 komunistów wstrzymało się od głosowania. Za wnioskiem głosowali jedynie nacjonalisci i Völkische.

CZY MAMY SIĘ CIESZYĆ CZY MARTWIĆ?

Premier powraca zupełnie zadowolony.

Paryż 18 marca

Polska Agencja Telegraficzna

Genewski korespondent „Matin’a“ miał wywiad z prezesem rady ministrów Skrzyńskim, który wyraził swój głęboki podziw dla geniuszu dyplomatycznego Brianda i podkreślił, że przyjaźń francusko - polska nie była przeszkodą na drodze pokoju.

Briand, mówił minister Skrzyński, pokazał nam, iż dążył do pogłębienia zrozumienia i rozszerzenia współpracy między narodami.

Minister Skrzyński powraca do Warszawy zupełnie zadowolony.

Przebieg sesji nie przyniósł uszczerbku Francji, gdyż, zdaniem 40 narodów, postępowała ona szlachetnie.

Minister zakończył wywiad oświadczeniem: My sami utwierdził się w przekonaniu, że stosunki przyjazne są rzeczą dobrą, a sojusze są rzeczą lepszą. Jednocześnie wielką wartość posiada dla nas poczucie tego, że dłoń francuska spoczywa w naszej dłoni.

NIEMCY SĄ ZADOWOLENI

z przebiegu obrad nad Lemanem

Berlin, 18 marca.

Telegr. wł. „Il. Republik“.

Dzisiaj po południu powrócił z Genewy do Berlina delegacja niemiecka.

Natychmiast po zatrzymaniu się pościąg do wysiadającego kanclerza Luthera podszedł poseł francuski i serdecznie się z nim przywitał. Zwrócił to powszechną uwagę, jak również fakt, że poseł lord D'abernon rozmawiał na dworcu przeszło kwadrans ze Stresemannem. Wieczorem kanclerz Luther zdał prezydentowi Hindenburgowi relację z przebiegu obrad w Genewie.

Na jutro zwołane zostało posiedzenie gabinetu w tej samej sprawie.

W sferach politycznych Berlina pochwalają stanowisko delegacji niemieckiej, która w zręczny sposób potrafiła nie narazić się nikomu i zachować przytem wolną rękę.

Paryż, 18 marca.

Agencja Havasa donosi z Genewy, iż Stresemann w rozmowie z dziennikarzami niemieckimi oświadczył, że słowa, wypowiedziane rano przez Brianda, powinny być znane w całych Niemczech, stanowią one bowiem nowy etap w stosunkach francusko - niemieckich.

Polityka locarneńska, — stwierdził Stresemann — pozostaje nienaruszoną a wynik ten zawdzięczać należy w znacznym stopniu osobistej działalności Brianda.

JEDEN DZIEŃ
ZA DARMO!

Kupon

który uprawnia do udziału w konkursie Składu Win i Delfikatesów M. BERMAN, (ul. Piotrkowska 53) od d. 1 marca do 1 kwietnia r. b.

Przez łzę w oku Chamberlaina przezierają ulomne kształty poronionego potworka genewskiego.

Wielki zatarg genewski ma się już ku końcowi: tragiczne załamywanie rąk, powszechne „zdenerwowanie” i wzajemne wyrzuty — wszystko to, — jak i „łzy” w oczach zimnego Chamberlaina, jak i wymowne wzruszenie ramionami Brianda — wszystko to ma się już ku końcowi...

Obrażona rana zostanie zagojona i zalepiona plasterkiem nie nie znaczącej kompromisowej formuły: Francja żąda dla Polski „natychmiast” krzesła w Radzie Ligi, Niemcy nie chcą słyszeć — pogodzimy się więc zapewne, na lipiec albo wrzesień albo cały kraj odłożymy, aby nabral „Amtskraftu”, jak mawiała nieśmiertelna burokracja austriacka.

Lloyd George powiedział kiedyś, że gdyby latem roku 1914 udało się zwołać konferencję europejską — nie byłoby zapewne wojny światowej!

W istocie — trudno sobie wyobrazić, by premierowie i inni dostojni mężowie stanu rozeszli się od zielonego stołu konferencyjnego, — spokojnie wsiedli do sleepingów, — pojechali do domów, — aby... zarządzić powszechne mobilizacje i wysłać — jako swe ostateczne argumenty — tanki i armaty!

I to jest bodaj największą zaletą metody dyskusyjno-handlarskiej, tak gorąco zalecanej przez Lloyda George'a, iż zakreśla ona nawet cynizmowi politycznemu pewne granice, pewne normy towarzysko-obyczajowe, których przekroczenie jest... ryzykowne!

Nie jest to — bezwątpienia — metoda doskonała — ani pod względem etycznym, ani ideowym, ani nawet ściśle oportunistycznym: ot poprostu „krakowski targ”, dobrze wyreżyserowany, przy względnie eleganckiej inscenizacji, a bardzo wystawnych dekoracjach!

Jest to jednak metoda bez porównania mniej kosztowna, a nawet powiedzielibyśmy dużo „sympatyczniejsza”, niż prowadzenie kilkuletniej „powszechnej wojny z jej wszystkimi efektami — świetlnymi, słuchowymi, żywnościowymi, no i... finansowymi! Przeto za Lloydem Georgem — z całym zapałem i całym przekonaniem wewnętrznym — wołamy: więcej konferencji, więcej dyskusji, więcej handlu i przetargów w polityce, — a może z tej gadaniny wyłoni się z czasem nowy i lepszy porządek międzynarodowy: porządek, przy którym państwa — niby firmy handlowe — będą występować do sądów z powództwem cywilnym, — innym będą wytaczane procesy karne, zaś innym tylko... ogłaszana upadłość!

Ale niezależnie od tych pięknych marzeń przyszłościowych, marzeń utopijnych, — niezależnie nawet od tego, czy owego wyniku obecnej zaciętej walki w Genewie — kilka pięknych nauk daje się już dzisiaj wyciągnąć z sensacyjnej a pouczającej dyskusji genewskiej!

Rzuca się w oczy przedewszystkiem — różnica nastrojów Locarna i Genewy!

Tam było wszystko tak piękne, róźowe, świetlane, — tutaj — złość, zaciętość, pycha i oziebłe serca!

Dlaczegoż to tak?

Milczy łatwiejsem być ustale-

nie „wieczystych” granic między państwami — Francją a Niemcami, — Belgją Niemcami — zneutralizowanie Renu, wyrzeczenie się nazawsze Alzacji i Lotaryngji — przyjęcie (pod przyściągą) arbitrażowych paktów — niżli podzielenie kilku foteli w Radzie Ligi?

Rzuca to całkiem swoiste światło na szczerość intencji i powagę europejskich mężów stanu! gdyż jedno z dwojga: albo Locarno nie było traktowane na serio i podpisywano tam paktów nie myśląc nawet o ich dochowaniu, wykonaniu, — traktując je tylko jako „chiffons de papier” — albo też ci dostojni mężowie stanu, reprezentujący wielkie mocarstwa są próżni i drobnostkowi, jak pewnego rodzaju kobiety, zdolne nawet do „największych” ofiar i poświęceń — ale przedzierzające się w furję, gdy zdradźnięta zostanie ich... „miłość własna”!

Czyżby to „ludzkie — arcy-ludzkie” miało być trwałszem niżli instytucje prawno-państwowe, tradycje historyczne — niżli nawet konieczności gospodarcze: miałyby to być tym jedynym trwałym a niezmiennym elementem ludzkiego współżycia, poprzez wieki i tysiącolecia?

Dr. Coudenhove — Kalergi, twórca ruchu paneuropejskiego, — którego oryginalne koncepcje polityczne i niezwykle bogactwo idei mieliśmy na tem miejscu — już kilkakrotnie sposobność zaprezentować, — dr. Coudenhove-Kalergi ujmuje obecny kon-

flikt genewski pod całkiem swoistym, a bardzo ciekawym kątem widzenia.

Powiada on, że zatarg ten nie jest czemś przypadkowym, epizodycznym, — lecz symptomatem ciężkiej a głębokiej choroby, — trawiącej organizm Ligi Narodów: jest to początek dopiero ostrego kryzysu, — którego późniejsze owoce przejdą wszelkie nasze oczekiwania — jeśli się Liga czem prędzej nie zrekonstruuje!

Liga Narodów posiada bowiem za sadniczy „feler” konstrukcyjny: nie jest ona ani organem ściśle europejskiej federacji, ani też powszechnym związkiem ludów całego globu ziemskiego!

Zamiast ograniczyć się tylko do zjednoczenia państw europejskich (z wyłączeniem Wielkobrytyjskiego Commonwealth i Federacji Sowieców) — zamiast zająć się uporządkowaniem własnego śmietniczka europejskiego, — Liga zaprzęgnęła swem ramieniem objąć cały świat szeroki!

Niestety, ramię okazało się nieco przykrótkie — a, prócz tego, ani Rosja, ani Ameryka, ani nawet państwa Azji nie okazały ochoty przytulenia się miłosnego do europejskiego łona!

I tak oto powstał taki monstrualnie chaotyczny twór polityczny, jakim jest dzisiejsza Rada Ligi, w której zasiada czterech przedstawicieli problematycznych „mocarstw” europejskich i 1 przedstawiciel całego świata pozaeuropejskiego!

Liga Narodów musi według wiedeń-

skiego publicysty rozpaść się, — rozpołowić — i rozczłonkować!

Musi z siebie wyłonić organizację ściśle europejską, — a ponadto stworzyć inną bardziej luźną i elastyczną organizację w której byłyby reprezentowane: Ameryka, Federacja Sowieców, Wielkobrytyjska Federacja, Azja i Pan-Europa.

Ta luźniejsza i szersza organizacja niechajby stanowiła dzisiejszą Radę Ligi!

Byłby to twór bardziej logicznie i bardziej organicznie skonstruowany — niż dzisiejsza Rada Ligi, której skład nie jest oparty na żadnych przesłankach prawa, logiki ani sprawiedliwości i która jest zaduża dla Europy — zamala dla całego globu ziemskiego!

Bezkształtny dziwoląg dzisiejszej Ligi, musi zostać przebudowany od fundamentów aż do najwyższego punktu jej wieży!

Przebudowa musi być dokonana według przejrzystych planów architektonicznych, — przy zachowaniu praw statyki społecznej, — jakiej takiej symetrii — no i, last not least, elementarnych zasad... sprawiedliwości!

W przeciwnym wypadku cały moczolnie wzniesiony gmach — zawali się grzebiąc pod swemi ruinami cały dobytek cywilizacji europejskiej. A wtenczas nie pomogą nawet łzy Chamberlaina, które już dzisiaj nie robią wielkiego wrażenia.

A. R.

Czerwone dzieci ulicy

są wprost żywiołową klęską bolszewickiej stolicy i stanowią najbardziej czynny żywioł antysowiecki.

Specjalna służba korespondencyjna „II. Republiki.”

Moskwa, w marcu.

Państwo sowieckie poza szeregiem kwestji palących, których nie brak i w innych państwach, ma na porządku dziennym sprawę zupełnie oryginalną, nie mającą analogji gdziekolwiek — sprawę dzieci ulicy.

Je ich jest? Nikt nie wie. Na ulicach miast, pod dworcami kolei, na placach, pod mostami, po wszech waleją się setki tysięcy dzieci głodnych, wyzutych z elementarnych warunków normalnego życia ludzkiego. Jest to cała armia dzieci bezdomnych. Zjawisko to, oczywiście, istnieje wszędzie, ale rozmiary klęski masowej przybrało tylko w Z.S.S.R., a szczególnie rzuca się w oczy w Moskwie.

Wojna domowa, lata głodu stworzyły tę armie.

Żyje ona w zdziczałych stadach, pod różuje plechotą po całym kraju, jeździ na buforach i pod wagonami, rabuje, żyje w rozpamiętaniu niechlujnej.

Notowano już wypadki napadów dzieci bezdomnych w samym centrum Moskwy.

Ironiści mówią, że jest to najbardziej czynny żywioł antysowiecki, który może kiedyś zaskakuje Kremļa.

Ze wszystkich miast i wsi płyną skargi na wybrki bezdomnych, sypią się prośby o przedsięwzięciu środków dla ocalenia tych dzieci.

Obecnie władze sowieckie oświadczają, że walka z „bezdolnością dzieci” jest

zadaniem chwili t. zw. „udarny wopros”. Kampanje tego rodzaju, prowadzi się zazwyczaj z wielkim hałasem i reklamą, drukuje się miliony odezw i broszur. Następnie o sprawie zapomina się i „kwestja” zostaje bez naprawy.

Narazie w sprawie, o której piszemy rozpoczęto od dekretów.

Pierwszy z nich zawiera rozporządzenia o asygnowaniu funduszów na budowę domów dziecięcych i kolonji.

Drugi zawiera specjalne przepisy o opiece nad bezdomnymi.

Ale nawet według urzędowej statystyki poza granicą działania tych dekretów zostaną setki tysięcy dzieci, które unikną rejestracji.

Poza tem sama opieka w t. zw. „Dzieciach” budzi wiele narzekani i skarg, którym dają wyraz nawet sowieccy publicyści. Wreszcie i sprawa środków finansowych nie jest nalezytce załatwiona. Stan kasy sowieców nie pozwala na rzućenie tak wielkich funduszów na pomoc dla bezdomnych, jakie byłyby potrzebne. Ucieka się więc władza do ofiarności publicznej, a ta jest bardzo ograniczona.

Prasa sowiecka pełna jest teraz odezw w tej sprawie. Każdy komisarz na własną rękę wzywa o tę pomoc. Komisarz zdrowia p. Siemiaszko w swojej odezwie pisze: „Bez nobilizacji szerokiej kół społecznych bezdomność nie będzie zlikwidowana”.

A komisarz komunikacji p. Posnikow w swojej odezwie oświadcza: „Nie

można milczeć o degeneracji setek tysięcy dzieci, wywołanej przez bezdomność”.

Komisarz oświaty p. Luczanarskij ofiarował 30.000 rs. na walkę z bezdomnością i wzywa do składek pisarzy i publicystów.

Znakomita primabalerina Gełcer organizuje tańce na rzecz bezdomnych.

Oto spis ostatnich „aktów” w sprawie pomocy dla bezdomnej dzieci. Jakie będą konkretne wyniki tej akcji trudno ocenić, ale trzeba spojrzeć w ogół na rzecz.

Bezdolność to w dużym stopniu wynik przewrotu w stosunkach rodzinnych w Z.S.S.R.

Dość zaznajomić się z całą dyskusją o nowym kodeksie małżeńskim aby przekonać się, że obyczajowie sowieccie są w ścisłym związku z losem setek tysięcy dzieciaków na ulicach.

Pani Kollontaj zaproponowała niedawno, w związku z całą tą sprawą, utworzenie specjalnego funduszu asekuracji dzieci.

Każdy obywatel sowiecki płaciłby określoną sumę na ten fundusz, a za to miałby być wolny od wszelkich zobowiązań wynikających z... rodzenia dzieci.

Projekt ten został wysłany w samą Moskwę, a więc niema żadnych wdoków na przyszłość.

A. Z.

CASINO

Dziś elektryzująca premiera!!!

Cud techniki i sztuki kinematograficznej, potężne arcydzieło filmowe wytwórni Universal Pictures Corporation osnute na tie rozgłośnej powieści znakom. pisarza francuskiego Gastona Leroux p. t.

„UPIÓR W OPERZE”

W roli potwornego upiora „mistrz maski”

LON CHANEY

najgenialniejszy aktor charakt. człowiek o stu twarzach.

Partnerką jego jest słodka

MARY PHILBIN

niezrównana, sentymentalna artystka.

Rolę groźnego rywala najwstrętn. upiora gra

NORMAN KERRY

piękny amant bożyszcze amerykańce

Sensacyjna akcja filmu rozgrywa się w monumentalnym gmachu i ponurych podziemiach Opery Paryskiej.

Powiększona orkiestra symfoniczna pod batutą p. L. KANTORA wykona specjalny program muzyczny, ściśle dostosowany do treści obrazu; m. in. „Phantom of the Opera” kompozycję sprowadzoną z Anglii.

Mimo nadzwyczaj wysokich kosztów sprowadzenia obrazu ceny miejsc na wieczorowe seanse niepodwyższone (popularne): III miejsce zł. 1.50, II miejsce zł. 2.—, I miejsce zł. 3.—.

Początek o godz. 4.30.

Początek o godz. 4.30

Dziś
premjera

LUONA

Dziś
premjera

najświetniejszego filmu doby obecnej!

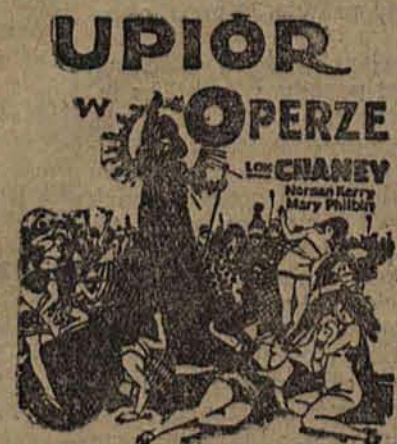
Wielkie arcydzieło wytwórni Universal Pictures Corporation N. Jork.
Cud techniki i sztuki kinematograficznej

UPIÓR W OPERZE

Według rozgłośnej powieści Gastona Leroux p. t.

„Le Fantôme de L'Opéra”

Realizacja: RUPERT JULJAN.

W rolach głównych:

Gwiazda ekranów Ameryki i Europy, znana z obrazu „Dziewczę z Karuzeli”

MARY PHILBIN

Norman KERRY i Lon CHANEY

Szczęśliwa realizacja w barwach naturalnych.

Specjalnie dobrane utwory muzyczne w wyk. orkiestry symfonicznej p. kier. p. S. Bajgelmana.

Doniosła rola Targów Poznańskich, które odbędą się od 2 do 9 maja 1926 roku.

Zgłoszenia napływają ze wszystkich stron, a wybitny udział zagranicy rodzi wielkie nadzieje importowo-eksportowe.

Wywiad specjalny „il. Republiki“ z dyrektorem miejskiego urzędu Targu Poznańskiego, p. Mieczysławem Krzyżankiewiczem.

Poznań, 17 marca.

Rolę, jaką odegrały targi poznańskie w gospodarstwie życiu naszego kraju, trzeba mieć zawsze na uwadze, a zwłaszcza w nowym sezonie i dalszym etapie ich rozwoju. Od lat już sześcioletni z roku na rok targi poznańskie postawione na właściwym poziomie, zatorowały sobie drogę i znaczenie. Wymownym tego dowodem jest fakt, że z instytucji wystawowej, o charakterze początkowo krajowym, powstały targi międzynarodowe.

Nadciągające targi zapowiadają się korzystnie. Kampania przygotowawcza trwa już od kilku miesięcy. Bliższych informacji w tym kierunku udzielił nam w rozmowie naczelny dyrektor międzynarodowego targu w Poznaniu, p. Mieczysław Krzyżankiewicz.

Na zapytanie, czy VI międzynarodowe targi w Poznaniu odbędą się w przychylnych warunkach i mogą liczyć na powodzenie, dyrektor Krzyżankiewicz odpowiedział:

Stan gospodarczy kraju, który podlega krytycznym wahaniom i polega obecnie, w żadnym wypadku nie wpływa ujemnie na targi poznańskie. Brzmi to może nieco paradoksalnie, lecz tak jest. Gdy np. targi w Gdańsku w b. r. wiosną nie odbędą się, gdy targi lipińskie spotkały się poniekąd z fiaskiem, targi poznańskie rejestrują już liczne zgłoszenia. Cyfry i materiały zgłoszeń wszystkich poważnych firm, które stale dotąd brały udział w targach, a o prócz tego zgłoszenia firm niezarejestrowanych w spisie dotychczasowych wystawców — mówi za siebie. Pewna ośmiałość gospodarcza oraz selekcja firm, co najmniej wytrzymałych pod względem gospodarczym o tyle wpłynęła na pomysł koniunktury, że w targach nadchodzących wezmą udział mocne firmy i poważni wystawcy. Notujemy już całkiem szereg firm, które wyraziły gotowość wykonywania wszelkich zamówień i to również częściowo na kredyt.

— Czy zgłoszenia wystawców wpływają normalnie?
— Zupełnie normalnie, podobnie jak w latach ubiegłych. Dodatnim objawem obecnych targów będzie to, że teren wystawowy będzie stanowił zwartą całość; stoiska i eksponaty skoncentrowane będą wyłącznie pod wieżą górnośląską. Zachodzi już możliwość, że nie starczy miejsca dla wystawców, mimo, że wzniesiono kilka nowych, wykończonych pawilonów.

— A udział zagranicy?
— Przedstawia się pokaznie. Stała łączność nawiązana przez targi z państwami innymi gwarantuje udziały przedewszystkiem: Ameryki, Anglii, Francji, Grecji, Lotwy i Rosji. Poza tym zapewniony jest udział odbiorców z krajów południowych i południowo-wschodnich, zaczynając od Czechosłowacji. Większe kraje zachodnie szczególnie okazują zainteresowanie wyrobami włókienniczymi i drzewem.

Zapewniliśmy sobie oddawną drogą współpracy, łączność z zagranicą, bądź to za pośrednictwem naszych placówek zagranicznych, obcokrajowych izb handlowych, zreszeń importerów i eksporterów, bądź to bezpośrednio. Zagranicą targów posiada z góra 40 swoich reprezentantów i korespondentów.

Wydział zagraniczny M. U. T. P. prowadzi ożywioną działalność informacyjno-handlową. O ile chodzi o cyfry w okresie od 1-go listopada ub. r. do marca rb. wydział ten udzielił informacji w sprawach eksportowych 318 firmom, w sprawach importowych 50. Ogółem cyfry wydziału zagranicznego obejmują prawie że 400 firm.

Eksport przez nas zapośredniczony skierowany był do Anglii, Holandji, Belgii, Włoch, Rosji, Estonii, Lotwy, Finlandji, Szwecji, krajów bałkańskich itd. Z krajów pozaeuropejskich skierowano eksport do Turcji, na Daleki Wschód,

Japonii, Stanów Zjednoczonych, Afryki, południ., Indji i Egiptu.

Import zaś pochodził z następujących krajów europejskich: Czechosłowacji, Austrii, Belgii, Francji, Anglii, Szwecji, Włoch itd. a z krajów pozaeuropejskich z Mezopotamji. Ogółem informację wydziału zagranicznego objęły i dotyczyły 40 krajów.

— Czy przyjazd gości zagranicznych będzie liczny?
— Otrzymało zapowiedź przyjazdu różnych delegatów i wycieczek, przedewszystkiem z krajów bałkańskich; zgłoszenia nadchodzi również ze wschodu, zachodu i północy. Rząd polski przyrzekł swe poparcie i zgodził się na ulgi paszportowe oraz kolejowe. Inne kraje zagwarantowały tak samo ulgi dla wystawców na targach.

— W jakim stosunku pozostają targi do Niemiec?
— Przemysł niemiecki podczas targów w b. r. nie odgrywa tej roli, jaką obserwować można było dotąd. Z powo-

du wojny celnej targi poznańskie niezawodnie będą żywym wyrazem położenia gospodarczego Polski oraz jej ekspansji eksportowej na rynki niemieckie. Specjalny dział eksportowo-importowy wzmógł swoją pracę w zakresie załatwiania importu niemieckiego oraz w kierunku omińnięcia Niemiec jako reeksportera.

— A udział sowietów i ich zainteresowanie się targami?
— Poselstwo sowieckie przez swój wydział handlowy w Warszawie złożyło formalne zawiadomienie, iż Rosja interesuje się targami i weźmie w nich udział. Jak wiadomo Rosja interesuje się stosunkami gospodarczymi w zachodniej Polsce i Małopolsce z tych względów, że ich nie zna dostatecznie.

— Słowem — przerywamy — targi zapowiadają się korzystnie.
— Tak. Posiadane przez nas zgłoszenia pozwalają tak sądzić. Rezultat porówna, czy będzie inaczej — kończy dyr. Krzyżankiewicz.

N. N.

Martry sezon w przemyśle dzianym. Pauperyzacja szerokich warstw zabiła popyt na rynku krajowym.

W przemyśle dzianym w dalszym ciągu panuje beznadziejna sytuacja, spowodowana kompletnym zastojem w handlu, zarówno wyrobami trykotarskimi jak i fantazyjnymi (chustki, sweetry, kamizelki itp.).

Liczyć się należy z tem, że sezon letni w tej gałęzi zawiędzie najzupełniej

Konsumcja rynku krajowego letnich wyrobów dzianych, które przy dzisiejszym zubożeniu szerszych warstw są uważane za artykuły nie pierwszej potrzeby, zmalała do minimalnych rozmiarów.

Pewien i to bardzo szczupły popyt daje się jeszcze odczuwać na najtańsze i liche wyroby dzlane, jak bielezna, trykotowa z surowej bawełny.

Produkcją tych wyrobów zajmują się mniejsze przedsiębiorstwa, które całkownie przystosowały się do obecnych wymagań rynku, dzięki czemu są w stanie częściowo zatrudniać swe maszyny. Natomiast większe fabryki są prze-

ważnie zupełnie nieczynne. Ogólny stan uruchomienia miejscowego przemysłu dzianego wynosi kilkanaście procent w stosunku do stanu normalnego.

W ciągu całego sezonu spodziewać się można co najwyżej 2-tygodniowego drobnego ożywienia, gdyż prowincjonalne składy bądź co bądź będą musiały dokompletowywać swe zapasy. W porównaniu z rokiem ubiegłym, kiedy koniunktura również była niepomyślna, sytuacja w tej gałęzi pogorszyła się znacznie.

Warunki pokrywania należności są następujące:

Tanie gatunki, wyrabiane przez drobne fabryczki, sprzedawane są wyłącznie za gotówkę. Fabryki większe, mimo, iż żądają 50-procentowego pokrycia w gotówce, otrzymują przy transakcjach 80-90 procent w 60-dniowych wekslach.

Wobec nikłego zadłużenia klienteli, która z zobowiązań z sezonu zimowego już się wywiązała, protesty należą do rzadkości.

Łódzkie chustki wełniane jadą przez Francję do Rosji.

Paryska centrala tutejszej fabryki wyrobów wełnianych Schelstraete i V. Facon (Piotrkowska 150) nawiązała stosunki z sowieckimi instytucjami gospodarczymi.

W wyniku pertraktacji firma ta uzyskała od sowietów zamówienie na większy transport letnich i zimowych wełnianych chustek, wyrabianych przez łódzką fabrykę w specjalnych gatunkach, przeznaczonych dla rosyjskiego rynku.

Narazie skuteczniczną została sprędaż 50 tysięcy chustek za sumę 75 tysięcy dolarów.

Całkowne pokrycie na poczet tej należności sowiety uskutecznią w gotówce.

Jest to rzecz niezmiernie charakterystyczna, o ile się zważy, że przy bezpośrednich transakcjach, dokonywanych w Łodzi, płacił „Wniesztarz” półroczyznymi wekslami.

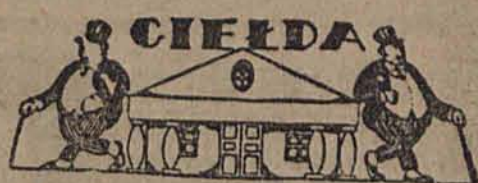
Ogółem sowiety zakupią w wspomnianej firmie 200 tysięcy chustek.

Firma Facon, celem wypełnienia obrotu, zatrudnia 75 własnych warsztatów i 200 w Konstantynowie „chalupniczych”.

Sprzedany transport zostanie jutro wyeksportowany do Rosji przez Francję.

Dowiadujemy się również, że dotychczas bezpośrednia sprędaż łódzkich chustek do Rosji, była niemożliwą, dlatego, że przedstawiciele sowieckiej misji handlowej zakupywali w Łodzi na nufakturę przez firmę Eltingon, którego to pośrednictwa niektóre przedsiębiorstwa pragnęły uniknąć.

Zaznaczyć również należy, że eksport do Rosji łódzkich wyrobów za pośrednictwem francuskich firm miał miejsce przed nawiązaniem stosunków z Łodzią przez sowieckie organizacje dla handlu zagranicznego.

Dolar w Łodzi.

W ciągu całego wczorajszego dnia na łódzkim rynku pieniężnym kurs dolara wynosił 8,12 w płaceniu i 8,15 w żądaniu. Tendencja słaba.

Ruch minimalny.

Bank polski pokrył 30 procent zgłoszonego zapotrzebowania. Łódzki oddział Banku polskiego ofiarował wczoraj za dolary kurs 7,98.

GOTÓWKA

Dolary 8.—

CZEKŁ

Belgia 32.65
Holandia 320.60
Londyn 38.975, 38.925
Nowy York jak rotówł
Paryż 28.75
Praga 23.70
Szwajcaria 154
Wiedeń 112.775
Włochy 32.15

PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE.

Pożyczka dolarowa 76 w złotych 608.—
Pożyczka kolejowa 124, 125.
Pożyczka konwersyjna 5 proc. 34.50
34.25, 8 proc. 111.—
4 i pół proc. listy zastawne ziemskie 22.65, 22.95, 22.50
4 i pół proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy przedwojenne 19.75, złotowe: 31.50, 31.40
5 proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy przedw. 23.60, złotowe 34.15, 34.25, 34.15
6 proc. obl. m. Warszawy przedw. 11.50

AKCJE.

Bank Polski 51, 51.25, 51
Handlowy 1.70, 1.75
Zarobkowy 4.—
Dyskontowy 5, 5.05
Zachodni 0.85, 0.80
Cukier 2.15, 2.10
Lilpop 0.60, 0.58
Norblin 0.81, 0.82
Parowozy 0.15
Starachowice 1.04, 1.02
Wulkan 1.05, 1.10
Zawiercie 6.60
Haberbusch 5.—
Chodorów 3.95
Węgiel 2.45, 2.48, 2.46
Modrzejów 2.20, 2.25
Ostrowieckie 4.60, 4.70
Rudzki 0.86
Firley 0.38, 0.35
Drzewo 0.35, 0.40
Żyrardów 8.—
Majewski 14.—

Przedświątęczne ożywienie na rynku wyrobów wełnianych.

W dniu wczorajszym pod wpływem załamania się kursu dolara rozpoczęło się lekkie ożywienie w miejscowym handlu wyrobami wełnianymi.

Kupowano wyłącznie jasne gabardiny w modnych deseniach.

Wobec braku tego artykułu klientela zmuszona była płacić do 35 procent pokrycia w gotówce.

Odbiorcy rekrutowali się z pośród kupiectwa warszawskiego, wileńskiego i małopolskiego.

Ożywienie obecne uważane jest przez przemysłowców za zakończenie okresu przedświątęcznego.

Dyskonterzy odetchnęli Płacą 3 i pół proc. za dobre weksle.

Na prywatnym rynku dyskontowym wznowione zostały obroty, zawieszony na skutek zwycięstwa dolara.

Podaż gotówki znaczna.

Poszukiwane były pierwszorzędne weksle, których dyskonto kosztowało od 3 i jedna czwarta do 3 i pół procent w stosunku miesięcznym.

Weksle średnie dyskontowano wczoraj po 4-5 procent.

Tratami dolarowem nie obracano

